

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE**

L. dz.. RKR-61-29/08/JK- 6 /08

Kraków, dn. 2 października 2008 r.

DECYZJA NR RKR - 30 /2008

Na podstawie art. 27 ust. 1 i ust. 2 w związku z art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.) oraz stosowanie do 33 ust. 6 tej ustawy i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu z urzędu postępowania w sprawie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów,

- w imieniu Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów bezprawne działania przedsiębiorcy Zbigniewa Ozga prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Ośrodek Szkolenia Kierowców „DRIVER” z siedzibą w Wieliczce przy ul. Batorego 1, polegającą na nie doręczaniu konsumentom wzorca umownego – *Wewnętrznego regulaminu szkolenia kandydatów na kierowców pojazdów silnikowych w ośrodku „DRIVER” w Wieliczce* przed zawarciem umowy o świadczenie usług w zakresie kształcenia kierowców i uznawanie tego wzorca za wiążący pomimo jego nie doręczenia, co stanowi naruszenie przepisu art. 24 ust. 1 i ust. 2 w związku z przepisem art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego

i jednocześnie stwierdza się zaniechanie stosowania tej praktyki z dniem 23 lipca 2008 r.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura Urzędu w Krakowie (zwany dalej „Prezes UOKiK” lub „organ antymonopolowy”) dnia 17 kwietnia 2008 r. wszczęła z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie, czy warunki świadczenia usług przez szkoły nauki jazdy mające siedziby na

terytorium województw małopolskiego i podkarpackiego, nie naruszają chronionych prawem interesów konsumentów, tj. czy są zgodne z przepisami *ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, ze zm.)* – zwanej dalej ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów – oraz przepisami Kodeksu cywilnego dotyczącymi wzorców umów.

W ramach postępowania wyjaśniającego kontroli poddanych zostało 30 losowo wybranych przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców (szkoły nauki jazdy) na terytorium województw małopolskiego i podkarpackiego.

W toku postępowania wyjaśniającego Zbigniew Ozga prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Ośrodek Szkolenia Kierowców „DRIVER”, z siedzibą w Wieliczce przy ul. Batorego 1 przedłożył:

- *Wniosek zgłoszenia na kurs prawa jazdy,*
- *Cennik Usług,*
- *Wykaz rodzajów szkoleń,*
- *Wewnętrzny regulamin szkolenia kandydatów na kierowców pojazdów silnikowych w Ośrodku „DRIVER” w Wieliczce,*
- *Wzór Zaświadczenia o ukończeniu szkolenia podstawowego/dodatkowego dla osób ubiegających się o prawo jazdy,*
- *Arkusze przebiegu egzaminu wewnętrznego,*
- *Kartę przeprowadzonych zajęć,*
- *Infrastrukturę ośrodka szkolenia kierowców.*

Przeprowadzona analiza przedłożonych dokumentów oraz informacji udzielonych przez Przedsiębiorcę wykazała, że *Wewnętrzny regulamin szkolenia kandydatów na kierowców pojazdów silnikowych w Ośrodku „DRIVER” w Wieliczce* – zwany dalej *Regulaminem* – jest dokumentem opracowanym przez przedsiębiorcę prowadzącego ośrodek szkolenia kierowców. Zawiera on postanowienia kształtujące prawa i obowiązki kursanta, zasady uiszczania należności za kurs oraz zasady postępowania w przypadku rezygnacji kursanta z kursu w trakcie jego trwania (np. w odniesieniu do kwestii zwrotu opłat za niewykorzystane zajęcia).

Stosownie do informacji przedłożonych przez Przedsiębiorcę *Regulamin* nie jest każdorazowo doręczany konsumentom przed zawarciem umowy. Jest on jedynie wywieszony w widocznym i dostępnym miejscu w siedzibie głównej Przedsiębiorcy oraz w sali wykładowej, w której prowadzone jest szkolenie teoretyczne.

Ponadto Przedsiębiorca wyjaśnił, iż nie zawiera z konsumentami umów w formie pisemnej. Umowy te zawierane są w formie ustnej z osobami wyrażającymi chęć rozpoczęcia kursu nauki jazdy. Ponadto kursant podpisuje *Wniosek zgłoszenia na kurs prawa jazdy*, który jest po zakończeniu kursu wraz z kartą przeprowadzonych zajęć i wynikami egzaminu teoretycznego oraz praktycznego podstawą do wydania dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów (prawa jazdy).

Uwzględniając powyższe, w dniu 14 lipca 2008 r., postanowieniem Nr RKR – 285/2008, zostało wszczęte postępowanie w sprawie bezprawnego działania przedsiębiorcy Zbigniewa Ozga prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Ośrodek Szkolenia Kierowców „DRIVER” z siedzibą w Wieliczce przy ul. Batorego 1 polegającego na stosowaniu praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów poprzez nie doręczanie im każdorazowo wzorca umowy stosowanego przez Przedsiębiorcę, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 384 § 1 K.c..

W odpowiedzi na zarzuty postawione w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania – pismem z dnia 22 lipca 2008 r. Przedsiębiorca wyjaśnił, iż uwzględniając stanowisko organu antymonopolowego, od dnia 23 lipca 2008 r. zmieni dotychczasową procedurę posługiwania się wzorcem umownym i będzie każdorazowo doręczał konsumentowi – kandydatowi na kursanta – *Regulamin*, tak by mógł się on zapoznać z jego treścią. Ponadto pismem z dnia 26 sierpnia 2008 r., które wpłynęło do organu antymonopolowego dnia 2 września, Przedsiębiorca dostarczył Prezesowi Urzędu kopie *Regulaminu* zaopatrzone pod jego treścią w podpisy konsumentów i oświadczenia o zapoznaniu się z treścią *Regulaminu*.

Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

Ośrodek Szkolenia Kierowców „DRIVER” w Wieliczce jest prowadzony przez przedsiębiorcę Zbigniewa Ozga, który wpisany jest do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Burmistrza Miasta i Gminy Wieliczka pod numerem 2156/91. Ponadto Przedsiębiorca jest wpisany do Rejestru przedsiębiorców prowadzących ośrodki szkolenia kierowców pod numerem 00011219.

Przedsiębiorca wykonuje działalność w zakresie prowadzenia kursów nauki jazdy zgodnie z przepisami *ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 98, poz. 602 z późn. zm.)* oraz w oparciu o przepisy wykonawcze do tej ustawy. Świadczenie usług w zakresie kształcenia kierowców w OSK „DRIVER” odbywa się odpłatnie.

Stosowany przez Przedsiębiorcę *Wewnętrzny regulamin szkolenia kandydatów na kierowców pojazdów silnikowych w Ośrodku „DRIVER” w Wieliczce*, jest wzorcem umownym w rozumieniu art. 384 k.c., którego postanowienia są bezpośrednio stosowane w umowach, jakie Przedsiębiorca zawiera z kandydatami na kierowców. Odpłatne świadczenie usług szkoleniowych odbywa się w oparciu o *Cennik Usług*.

Do umowy o świadczenie usług w zakresie kształcenia kierowców stosuje się odpowiednio przepisy o umowie zlecenia, zgodnie z art. 750 k.c. Umowa ta jest umową wzajemną, w której świadczeniem głównym są usługi edukacyjne (praktyczne i teoretyczne kształcenie kandydatów na kierowców), za które konsument uiszcza opłaty. W umowie tej występują zatem dwie strony: Przedsiębiorca prowadzący ośrodek szkolenia kierowców (szkołę nauki jazdy) oraz konsument (kandydat na kierowcę).

Kandydaci na kierowców, z którymi Przedsiębiorca zawiera ustnie umowy o odpłatne świadczenie usług w zakresie kształcenia kierowców są konsumentami w rozumieniu art. 22¹ Kodeksu cywilnego, tj. osobami fizycznymi dokonującymi czynności prawnej nie związanej bezpośrednio z ich działalnością zawodową lub gospodarczą.

Natomiast osoba prowadząca ośrodek szkolenia kierowców jest przedsiębiorcą w rozumieniu *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. 2004, Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.)*. Wykonuje ona bowiem działalność o charakterze zarobkowym, w celu osiągnięcia zysku. W ramach tej działalności zawierane są odpłatne umowy o kształcenie w zakresie nauki jazdy.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Na wstępie należy stwierdzić, iż treść art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazuje, że jej przepisy mają zastosowanie wyłącznie do ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów, podejmowanej w interesie publicznym. Zatem warunkiem koniecznym do uruchomienia instrumentów określonych w tej ustawie jest zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorcy naruszają przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i jednocześnie stanowią zagrożenie dla interesu publicznego bądź też naruszają ten interes.

Niniejsze postępowanie dotyczy stosowanego przez Przedsiębiorcę wzorca umownego – *Wewnętrznego regulaminu szkolenia kandydatów na kierowców pojazdów silnikowych w Ośrodku „DRIVER” w Wieliczce*. Regulamin należy uznać za wzorzec umowny, bowiem został on jednostronnie opracowany przez Przedsiębiorcę prowadzącego ośrodek szkolenia kierowców oraz zawiera gotowe postanowienia kształtujące prawa i obowiązki stron umowy wprowadzane do stosowania bez możliwości ich negocjowania przez konsumenta. Wzorzec ten ma zastosowanie przy zawieraniu umów z kandydatami na kursantów, którzy wyrażają chęć przystąpienia do szkolenia w zakresie nauki jazdy. Dotyczy on zatem obecnych i wszystkich potencjalnych kontrahentów Przedsiębiorcy, co oznacza, iż może mieć zastosowanie do nieokreślonego z góry kręgu adresatów. Stwierdzić zatem należy, że niniejsze postępowanie prowadzone było w interesie publicznym.

Przepis art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy.

Aby było możliwe stwierdzenie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, niezbędne jest łączne spełnienie dwóch przesłanek, tj:

- działania przedsiębiorcy muszą nosić znamiona bezprawności,
- działania te muszą naruszać zbiorowe interesy konsumentów.

Przesłanka bezprawności

Pojęcie bezprawności nie jest pojęciem prawnie zdefiniowanym. Należy zatem przyjąć, zgodnie z literalnym jego brzmieniem, że za „działanie bezprawne” uważa się takie zachowanie, które jest sprzeczne z nakazem lub zakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych oraz z zasadami współżycia społecznego. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze

obiektywnym, tj. nie zależy od wystąpienia szkody ani zamiaru po stronie przedsiębiorcy dopuszczającego się działań bezprawnych.

Zakwestionowane działania Przedsiębiorcy w niniejszej sprawie polegają na nie doręczaniu konsumentom – kandydatom na kierowców – wzorca umownego, jaki Przedsiębiorca stosuje przy jednoczesnym uznawaniu tego wzorca przez Przedsiębiorcę za w pełni wiążący i egzekwowaniu wykonania jego postanowień w stosunkach z konsumentami. Egzekwowanie postanowień opracowanego *Regulaminu* następuje począwszy od chwili zawarcia umowy przy dokonywaniu pierwszej wpłaty. Zgodnie z punktem 4 kursant może zwrócić się do prowadzącego ośrodek szkolenia kierowców z wnioskiem o możliwość uiszczenia należności za kurs w ratach. Przedsiębiorca zastrzegł jednak w *Regulaminie*, że pierwsza rata nie może być niższa od kwoty 200 złotych. Ponadto zapisy *Regulaminu* znajdują zastosowanie w sytuacji, kiedy kursant kształcący się w Ośrodku Szkolenia Kierowców „DRIVER” w Wieliczce rezygnuje w trakcie trwania kursu z dalszego uczestnictwa w nim. W tym wypadku Przedsiębiorca odwołuje się bezpośrednio do treści postanowienia punktu 14 *Regulaminu*, który określa, w jaki sposób dochodzi do rozliczenia pomiędzy przedsiębiorcą a kursantem w zakresie zwrotu wpłaconej uprzednio należności za niewykorzystaną część kursu. Zgodnie z postanowieniami *Regulaminu*, za każdą niewykorzystaną godzinę lekcyjną zajęć teoretycznych kursantowi przysługuje zwrot kwoty 10 złotych, natomiast za niewykorzystaną godzinę lekcyjną szkolenia praktycznego – 45 złotych. W oparciu o treść *Regulaminu* Przedsiębiorca egzekwuje również od kursantów obowiązek przystąpienia do wewnętrznego egzaminu teoretycznego i praktycznego. Uzyskanie pozytywnego wyniku z tych egzaminów jest, stosownie do brzmienia punktu 11 *Regulaminu* warunkiem koniecznym dla uzyskania zaświadczenia o ukończeniu programowego kursu dla osób ubiegających się o prawo jazdy.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że osoba prowadząca ośrodek szkolenia kierowców (szkołę nauki jazdy), w zakresie odpłatnego świadczenia usług edukacyjnych, jest przedsiębiorcą i że w obrocie z konsumentami stosuje wzorzec umowy, jednak go im każdorazowo nie doręcza przed zawarciem umowy, tak by mogli zapoznać się z jego treścią.

Zatem, w celu udowodnienia bezprawności działań przedsiębiorcy należy wykazać, że opisane zachowanie prowadzącego ośrodek szkolenia kierowców jest niezgodne z przepisami obowiązującego prawa.

Stosowanie do brzmienia przepisu art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego „*Ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowy, w szczególności ogólne warunki umów, wzór umowy, regulamin, wiąże drugą stronę, jeżeli został jej doręczony przed zawarciem umowy.*” Natomiast § 2 tego przepisu wprowadza zasadę, zgodnie z którą doręczenie wzorca umowy nie jest wymagane w przypadku, gdy posługiwanie się wzorcem jest w stosunkach danego rodzaju zwyczajowo przyjęte. W wypadku tym, wzorzec wiąże drugą stronę również wtedy, gdy nie został jej doręczony, ale strona mogła się z łatwością dowiedzieć o jego treści. Zasada ta nie dotyczy jednak umów zawieranych w ramach obrotu konsumenckiego, za wyjątkiem umów powszechnie zawieranych w drobnych, bieżących sprawach życia codziennego. Ponadto należy wskazać, iż w przypadku doręczenia nie chodzi jedynie o doręczenie w technicznym tego słowa znaczeniu, czyli wręczenie dokumentu konsumentowi, ale chodzi przede wszystkim o stworzenie realnej możliwości zapoznania się przez drugą stronę z pełnym tekstem wzorca.

Ustawodawca nie sprecyzował *verba legis*, w jakim czasie (dzień, tydzień, godzina) przed zawarciem umowy wzorzec powinien być doręczony drugiej stronie

umowy. Jedynym określeniem, jakim posłużył się ustawodawca jest sformułowanie „przed zawarciem umowy.” W doktrynie przyjmuje się, iż doręczenie powinno nastąpić na taki czas przed chwilą zawarcia umowy, jaki jest potrzebny, by możliwe było zapoznanie się z jego treścią (Kodeks cywilny. Komentarz. Tom I pod redakcją K. Pietrzykowskiego, wyd. 2, Warszawa 1999 r.). W każdym indywidualnym przypadku, w zależności od złożoności i obszerności wzorca, czas ten będzie inny.

Jak wynika z powyższego ustawodawca przyjął, iż w ramach umów zawieranych z udziałem konsumentów doręczenie wzorca jest regułą, za wyjątkiem umów zawieranych w drobnych bieżących sprawach życia codziennego. Doręczenie stanowi więc najsprawniejszy i zarazem najdogodniejszy dla drugiej strony kontraktu sposób poinformowania jej o stosowanym wzorcu i umożliwienia zapoznania się z jego treścią. Nie wystarczające jest jedynie wywieszenie wzorca w widocznym i dostępnym dla zainteresowanych miejscu, opublikowanie go, lub doręczenie konsumentowi jedynie wyciągu z wzorca (np. z regulaminu). Te postaci tzw. „łatwego” doręczania wzorców mogą być stosowane tylko w obrocie bez udziału konsumentów lub w umowach zawieranych przez profesjonalistów z konsumentami w drobnych bieżących sprawach życia codziennego (tzw. umowach bagatelnych). Umowa o świadczenie usług edukacyjnych w zakresie kształcenia kierowców nie jest umową bagatelną. Nie jest to bowiem umowa zawierana powszechnie (codziennie) w celu zaspokajania bieżących potrzeb, a kwota należności za świadczone usługi nie stanowi kwoty drobnej.

W przedmiotowej sprawie pomimo, iż zgodnie z brzmieniem przepisu art. 384 § 1 K.c. w przypadku nie doręczenia konsumentowi wzorca umownego przez przedsiębiorcę przed zawarciem umowy wzorec ten nie wiąże go, należało przyjąć, iż zachowanie przedsiębiorcy jest bezprawne, ponieważ przedsiębiorca ten pomimo nie doręczenia wzorca drugiej stronie kontraktu w pełni egzekwuje jego postanowienia w trakcie realizacji umowy.

Ponadto należy zwrócić uwagę, iż konsument jako słabsza strona umowy zawieranej z profesjonalistą zasługuje na szczególną ochronę przed takimi zachowaniami przedsiębiorcy, które są niezgodne z prawem, a także naruszają interesy konsumenta. Potencjalny kursant ośrodka szkolenia kierowców nie zawsze jest w pełni świadom obowiązujących przepisów prawa. W związku z powyższym w razie ewentualnego sporu z przedsiębiorcą prowadzącym szkołę nauki jazdy nie każdy konsument będzie wiedział, iż może w sporze z profesjonalistą podnieść, że w przypadku nie doręczenia mu przez profesjonalistę wzorca umownego, postanowienia tego wzorca nie wiążą go.

W związku z powyższym, Przedsiębiorca prowadzący ośrodek szkolenia kierowców (szkołę nauki jazdy) nie doręczając każdorazowo stosowanego przez niego wzorca umowy przy jednoczesnym egzekwowaniu postanowień tego wzorca i uznawaniu go za w pełni wiążący w stosunkach z konsumentami dopuszcza się działań bezprawnych.

Tym samym pierwsza przesłanka umożliwiająca stwierdzenie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów została spełniona.

Przesłanka naruszenia zbiorowych interesów konsumentów

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiuje pojęcia zbiorowego interesu konsumentów, stwierdzając jedynie w art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. W świetle przepisu art. 1 ust. 1 ustawy – powołanego na wstępie uzasadnienia prawnego niniejszej decyzji - należy przyjąć, że ze zbiorowymi interesami konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne i mogą dotknąć każdego potencjalnego konsumenta będącego kontrahentem przedsiębiorcy.

W orzecznictwie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrwalił się pogląd, iż naruszenie interesu publicznoprawnego ma miejsce wówczas, gdy skutkami działań sprzecznych z przepisami prawa antymonopolowego dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku, względnie, gdy działania te wywołują na rynku inne niekorzystne zjawiska (wyrok SA z dnia 24 stycznia 1991 r., sygn. akt XV Amr 8/90; wyrok SA z dnia 4 lipca 2001 r., sygn. akt. Ama 108/00).

Stanowisko to potwierdzone zostało również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 września 2003 r. (sygn. akt: I CKN 504/01) stwierdził, że *„nie jest zasadne uznawanie, że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy antymonopolowej można wszczynać tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczby potencjalnych konsumentów.”*

Stosowany przez Przedsiębiorcę prowadzącego ośrodek szkolenia kierowców *Regulamin* wykorzystywany jest przy zawieraniu umów z osobami zainteresowanymi podjęciem nauki w szkole nauki jazdy. Stroną takiej umowy jest kursant (przyszły kierowca). Stroną mogą również stać się wszystkie przyszłe (potencjalne) osoby, które mogą być zainteresowane odbyciem szkolenia w ośrodku prowadzonym przez Przedsiębiorcę. Zatem krąg adresatów takiego wzorca nie jest z góry określony. Biorąc pod uwagę, że konsumenci nie mają wpływu na zapisy *Regulaminu* opracowanego przez Przedsiębiorcę, gdyż nie są one z nimi indywidualnie negocjowane, uznać należy, że brak możliwości zapoznania się z ich treścią przy jednoczesnym uznawaniu przez Przedsiębiorcę treści wzorca za wiążącą godzi w ich interesy.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że obie przesłanki niezbędne dla stwierdzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostały w niniejszej sprawie spełnione.

Mając powyższe na uwadze, Prezes Urzędu uznała, że działanie prowadzącego ośrodek szkolenia kierowców (szkołę nauki jazdy) zakwalifikować należy jako praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, stosowanie do przepisu art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zgodnie z art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał stosowania tej

praktyki. W takiej sytuacji Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

Z wyjaśnień i dokumentów przedstawionych przez Przedsiębiorcę w toku postępowania wynika, iż z dniem 23 lipca 2008 r. jego działania przestały stanowić praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów. Organowi antymonopolowemu przedłożone zostały kserokopie dokumentów potwierdzających, iż Przedsiębiorca doręcza konsumentom przed zawarciem umowy stosowany wzorzec umowy. Konsumentom przed podjęciem decyzji o rozpoczęciu kursu nauki jazdy w ośrodku szkolenia kierowców prowadzonym przez Przedsiębiorcę mają możliwość zapoznać się z prawami im przysługującymi oraz obowiązkami, jakie muszą wypełnić w trakcie trwania kursu. Rozpoczynając kurs, wyrażają swoją aprobatę dla postanowień *Regulaminu*.

Wobec powyższego, orzeczono jak w sentencji.

Stosowanie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Krakowie, 31 – 011 Kraków, Pl. Szczepański 5, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

DYREKTOR DELEGATURY

Leszek Piekarz

Otrzymują:

1. Zbigniew Ozga, Ośrodek Szkolenia Kierowców „DRIVER”
Ul. Batorego 1, 32 – 020 Wieliczka

2. RKR a/a